

Školske sestre franjevke Krista Kralja

LIST DRUŽBE

Godina XXVIII.

Studenj 2024.

Br. 2 (71)

*U*lazimo u jubilarnu godinu koju ćemo slaviti pod geslom “Hodočasnici nade”. (...) Pozvane na Bogu posvećeni život u zajednici, zajedno krećemo na hodočašće koje zahtijeva samoodricanje i prilagođavanje drugima. Sa sobom nosimo sve što nam treba, ali samo najnužnije. “U tom duhu naše ovozemno hodočašće treba biti prepoznatljivo po odricanju od sigurnosti, od posjedovanja i navezanosti na materijalno, na mjesto, službu, na vlastitu volju” (Zaključni dokument Vrhovnoga kapitula 2023., br. 8). Temeljni putokaz i vodilja su nam Sveto pismo te naše Konstitucije, Odredbe i Statut. Naša jedina sigurnost je Gospodin i naš jedini cilj je Nebo.

(Okružno pismo vrhovne predstojnice s. M. Veronike Verbič, Došašće 2024.)

Iz Generalne kuće

Život zajednice u generalnoj kući u velikoj mjeri pratio je djelovanje vrhovne predstojnice s. Veronike Verbič. Nakon kanonskog pohoda južnoameričkim provincijama početkom lipnja vratila se nakratko u Grottaferratu, zatim je nastavila pohod zajednicama u Ugandi i DR Kongu, a trenutno je u kanonskom pohodu Splitskoj provinciji. Kao i sve vi, njezinu delikatnu zadaću pratimo svojim molitvama.

Kako se nalazimo u razdoblju franjevačkih jubileja u mjesecu lipnju zajedno smo hodočastile u Asiz. Gospodin nam je podario lijep dan proživljen u molitvi i sestrinstvu. Svaku sestru i svaku situaciju Družbe preporučile smo Isusu u svetoj misi te u osobnoj i zajedničkoj molitvi.

Konstitucije obnovljene na Vrhovnom kapitolu 2023. i potvrđene su od Dikasterij za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. U tijeku je prevođenje na šest jezika Družbe. Prema obnovljenim Konstitucijama Rimski regija je reorganizirana u Delegaturu. Bio je to naporan proces s više sastanaka za izradu novog Statuta, o kojem se raspravljalo na Regionalnoj skupštini, na kojoj su dani i prijedlozi za novu upravu Delegature. Uz milost i pomoć Duha Svetoga sve se odvijalo u ozračju vedrine, zauzetog sudjelovanja i traženja volje Božje.

Dana 8. rujna u zajednici na Farnesini sudjelovale smo u proslavi 60. obljetnice redovničkog života s. Zdenke Tomić. Tijekom istoga slavlja pročitana je Dekret o ukidanju Rimske regije i osnivanju Rimske delegature Bezgrješnog Začeca i uručen predstojnici Delegature. Neka Bog svojom milošću pomogne svakoj sestri i cijeloj Delegaturi.

Krajem srpnja naša draga s. Nada Dolić završila je svoju službu u kuhinji Generalne kuće. Srdačno i sestrički smo je pozdravile, zahvalivši joj za sve dobro što je učinila za našu zajednicu, samom svojom prisutnošću, pjesmom, ukusnim jelima, brigom za kuću i vrt. Svjesne smo da prilagodba novom sastavu Vrhovne uprave nije laka, ali ona je to činila s velikim ljubavlju i jednostavnošću. U znak zahvalnosti s. Marija Petra Vučemilo i s. Maria Angélica Medina otpratile su je u njezinu

provinciju. Tu su prigodu ujedno iskoristile za kratak odmor. S. Maria Angélica je u Bijelom Polju posjetila zajednicu sestara i Celeste Antonelu Valdéz, postulantkinju Provincije Argentina-Urugvaj koja provodi vrijeme početnog odgoja u Mostarskoj provinciji.

Sredinom kolovoza s radošću i zahvalnošću dočekale smo našu novu kuharicu s. Arkandelu Jurčević. Zahvalne smo sestrama Provincije Svete Obitelji iz Mostara koje su nam velikodušno “darovale” mladu sestru za tu službu. Budući da s. Arkandela ne govori talijanski jezik, s nama je na neko vrijeme bila s. Celina Sarić iz zajednice s Farnesine kako bi sestru poučavala talijanski. Prisutnost s. Celine nije bila samo pomoć s. Arkandeli, nego i cijeloj zajednici. Svojim iskustvom redovničkog života i raznih služba koje je obavljala u Družbi uvelike nam je pomagala.

Proteklih mjeseci zatekla nas je i bol ispraćaja dragih osoba, brata vrhovne predstojnice s. Veronike u mjesecu rujnu, a potom u listopadu sestre s. Petre Bagarić, vrhovne zamjenice. Sućutno smo dijelile njihovu bol, osobito molitvom za drage pokojnike i njihove obitelji. U vjeri kličemo: *Gospodine, hridino moja, utvrdo moja, spase moj* (Ps 18, 1).

Zauzete aktivnostima, vrijeme brzo prolazi i gotovo ne primjećujemo da je prošlo više od godinu dana otkako smo započele službu u Vrhovnoj upravi. Ovo je dobra prilika za zahvalnost Gospodinu i svakoj od vas na povjerenju i neprestanoj molitvi za nas.

S. Maria Angélica Medina

Mariborska provincija

I u ovom razdoblju, od proljeća do jeseni, pratile smo b̄llo cijele zajednice, opće i mjesne Crkve, te udahnule sestrinstvo svojim zajednicama u obične i blagdanske dane. Osluškivale smo radosti i nevolje ljudi koji nas okružuju, ali i neznanih koji nam se obraćaju u najrazličitijim potrebama.

Obradovala nas je vijest Vrhovne uprave da je Kongregacija za ustanove posvećenog života i Družbe apostolskog života 9. svibnja 2024. odobrio obnovljene Konstitucije naše Družbe. Molimo Gospodina da blagoslovi sav daljnji rad kako bi svaka sestra uskoro dobila Konstitucije i Odredbe na vlastitom jeziku. Molitvom pratimo Vrhovnu upravu i sve sestre koje su posebno uključene u važne korake u preustroju Družbe, kao što je bilo osnivanje Rimske delegature Bezgrješnog Začeca.

U našoj se Provinciji posebna pozornost pridaje zajedničkom životu, cjelovitom, a osobito duhovnom rastu, međusobnom povezivanju, suradnji i poslanju. Osobito mlade sestre aktivno djeluju u provincijskim skupinama za pastoral, medije, apostolat zvanja, u pjevačkom zboru; starije sestre rado podupiru njihov rad molitvom i prinosom svojih bolesti ili staračkih poteškoća.

Tijekom ljetnih mjeseci sestre su pripremale i vodile različite aktivnosti za djecu, mlade, žene, obitelji ili su sudjelovale u župnim oratorijima i duhovno-rekreativnim programima u organizaciji drugih. Živo je bilo i u Egiptu, gdje je s. Justina Gad Elsayed sudjelovala na ljetovanju koje za djecu sudanskih obitelji pripremaju oci kombonijanci.

Popularan oblik pastorala za sve dobne skupine su pješačka hodočašća. Dana 19. listopada skupina sestara, zajedno s hodočasnicima koji su se odazvali našem pozivu, krenula je na put iz Tržiča u Brezje. Hod, molitva, međusobno upoznavanje, razgovor i pjesma u franjevačkom duhu na sv. misi u brezjanskoj bazilici pretočili su se u zahvalu i zagovornu molitvu.

Poseban blagdan za Provinciju je proslava redovničkih jubileja sestara. Osam sestara ove je godine proslavilo 60. obljetnicu, a jedna sestra 50. obljetnicu. Glavnoj svečanosti 10. kolovoza u Repnjama prisustvovalo je pet sestara jubilatkinja, dok su ostale četiri zbog zdravstvenog stanja ili udaljenosti slavile u svojim zajednicama. Nakon svečane svete mise, koju je služio ljubljanski nadbiskup metropolit mons. Stanislav Zore, upriličen je zajednički ručak te kulturni program. Sestre jubilatkinje pripremile su se za svečanost duhovnom obnovom koju je predvodila s. Katja Writzl.

Gotovo svaka zajednica blagoslovljena je bolesnim i nemoćnim sestrama, koje uz Božju pomoć u vjeri prihvaćaju svoje stanje i ustrajno mole za potrebe Provincije, Družbe, Crkve i svijeta. Sestre im se trude služiti s ljubavlju i brinuti se za njih iako i same često imaju zdravstvenih poteškoća. Kada zbog težeg zdravstvenog stanja skrb u vlastitim zajednicama više nije moguća, tražimo stručnu skrb u vanjskim katoličkim ustanovama. Zahvalne smo sestrama Božje Providnosti što se u svom domu u Krminu dobro i potpuno brinu za pet naših sestara iz Trsta i Gorice, koje se tu dobro osjećaju unatoč bolesti i nemoći. Raduju se svakom posjetu. Dana 11. rujna posjetile su ih sestre iz provincijske uprave i posebno čestitale bisernoj jubilatkinji s. Bernardetti Legovich te imendan s. Amabilis Štranj.

O 800. obljetnici važnih događaja iz života sv. Franje Slovenska franjevačka konferencija pripremila je prigodni program. Na studijskom danu 13. travnja 2024. u Ptuj u naša provincijska predstojnica s. Tina Dajčer sudjelovala je u predstavljanju *Pjesme brata Sunca* sv. Franje. Na hodočašću u Asiz od 7. do 12. listopada sudjelovalo je deset sestara. U hodočasničkim duhovnim vježbama obišle su glavna mjesta obilježena životom i poslanjem Serafskog oca, uz katehezu i osobnu molitvu. Dana 26. listopada održan je susret Duh Asiza, s temom Stigme sv. Franje, na kojem su sudjelovale sestre iz gotovo svih naših zajednica. U glazbenom dijelu *Sv. Franjo pjeva* sudjelovao je zbor naših sestara, koji pod vodstvom s. Klare Jarc i s njenim izvornim pjesmama obogaćuje svečanosti u Provinciji i šire.

Na 160. obljetnicu dolaska prvih školskih sestara iz Graza u Maribor, 15. listopada 2024., svetom misom u crkvi Kuće matice zahvalile smo za dar početaka naše prisutnosti i poslanja u

Mariboru. Misu je slavio don Jure Sojč, koji inače služi misu u tamošnjoj samostanskoj crkvi. Sutradan su sestre zajedno s ostalim vjernicima hodočastile iz Malečnika na Gorco, moleći križni put za duhovna zvanja. U crkvi Djevice Marije na Gorcu, gdje su 19. listopada 1864. hodočastile naše prve sestre, sv. misu na čast Djevice Marije u zahvalu i zagovor za nova duhovna zvanja služio je nadbiskup metropolit mons. Alojzij Cvikl.

Od 1. rujna do 10. listopada u posjetu domovini bila je s. Urša Marinčič, naša misionarka u Rwentobu, Uganda. Došla je na liječnički pregled i svojim misionarskim svjedočanstvom obogatila mnoge skupine i župe. Ljudi su velikodušno darivali za misiju.

Na temelju stanja u Provinciji i preporuka Provincijskog kapitula 2023., Provincijska je uprava pripremila provincijski plan trajnog odgoja za razdoblje od listopada 2024. do listopada 2025. Posebno težimo živom odnosu s Gospodinom, istinskom sestrinstvu i stavu zahvalnosti kako bismo bile sijačice nade u zajednici i izvan nje.

Provincijska predstojnica s. Tina Dajčer te provincijska zamjenica i ekonomica s. Metka Vrabič posjetile su od 22. listopada do 4. studenoga sestre u Kairu i Aleksandriji u Egiptu. Dana 26. listopada pridružile su se slavlju 50. obljetnice redovničkog života s. Bernardete Makcy u zajednici u Aleksandriji.

U molitvenoj pripravi za Svetu godinu 2025. sestre su 18. rujna sudjelovale na redovničkom danu na Svetoj Gori u organizaciji Konferencije redovničkih ustanova Slovenije. Slušali smo razmišljanja o zajedničkoj molitvi i svjedočanstva o osobnoj molitvi.

Papa nas Franjo ustrajno poziva da svim srcem postanemo hodočasnici nade u ovom svijetu. Možda se iduće godine sretnemo u Rimu na jubilarnom hodočašću.

Ove smo godine na hodočašće u vječnost ispratile četiri sestre: u siječnju s. Rozu Kranjc, u lipnju s. Julijanu Ločan i s. Martinu Arhar te u listopadu s. Antoniju Gostečnik. Neka se raduju vječnom životu kod Boga i svojim nas zagovorom i dalje prate.

S. Vida Tomažič

Splitska provincija

U vrtlogu svakodnevnih zbivanja kojima često ne vidimo smisao ni razlog, neki su nam događaji živo svjedočanstvo kako Božja ruka vodi naš povijesni hod. Obilježavanje zlatnog Jubileja djelovanja naših sestara u Misiji u DR Kongu spomen je na put kojim je Gospodin vodio naše sestre (usp. Pnz 8,2) koje su, poput prvih apostola, potaknute Duhom, krenule u nepoznato. Čvrsta vjera i želja za služenjem Bogu u najmanjima bili su im jedina popudbina. Pogled na Misiju danas i bogatstvo plodova rada sestara ispunja nas dubokom zahvalnošću ali i obvezuje na daljnje zauzeto nastojanje oko širenja kraljevstva Božjeg.

Plodonosan rad sestara ne bi bio moguć bez svesrdne i trajne pomoći dobrih ljudi koji su tijekom proteklih pet desetljeća bili vjerni prijatelji misija i suradnici Božji u misionarskom radu. Stoga su tijekom ove godine Jubileja upriličeni susreti s dobročiniteljima Misije u Imotskom, Zadru i Zagrebu. Nakon zahvale za euharistijskim stolom, na svakom od susreta, u prigodnom programu ukratko je predstavljeno djelovanje i život sestara u Misiji. Bila je to i prilika da se u ugodnom druženju bolje upoznamo i međusobno obogatimo svjedočanstvima dobrote Gospodina koji na čudesan način isprepliće naše putove.

Središnje slavlje Jubileja upriličeno je 5. listopada u provincijskom središtu u Splitu. Predvodio ga je mjesni nadbiskup mons. Zdenko Križić, a među koncelebrantima je bio i mons. Ivan Štironja, biskup porečko-pulski i predsjednik Vijeća HBK-a za misije. Slavlju je, uz misionarke s. Eriku Dadić, s. Mirabilis Višić, s. Samuelu Šimunović i dobročinitelje Misije, nazočila i vrhovna predstojnica Družbe s. Veronika Verbič, koja je u kanonskom pohodu našoj Provinciji. Svoga misionarskog puta na slavlju prisjetile su se i naše nekadašnje misionarke te s. Samuela Bešker i s. Adriana Galić, sestre Mostarske provincije koje su neko vrijeme djelovale s našim sestrama u Misiji u DR Kongu.

Osim proslave ovog, za našu Provinciju, značajnog Jubileja minulo razdoblje obilježila su i druga slavlja. O svetkovini Presvetog Srca Isusova naše sestre jubilentkinje, njih ukupno dvanaest, proslavile su obljetnice: sedamdeset, šezdeset, pedeset i dvadeset pet godina redovničkog života. Svečanoj proslavi u provincijskom središtu prethodila je duhovna obnova u našem samostanu u Zadru koju je predvodio o. Vatroslav Halambek, DI. Radovali smo se i slavlju doživotnih zavjeta koje je, nakon jednomjesečne duhovne priprave, na blagdan Uzvišenja Svetog Križa u provincijskom središtu položila naša s. M. Anđela Crnjac.

Početak listopada naš samostan i Dječji vrtić na Jordanovcu proslavili su trideset godina života i djelovanja. Ujedno je obilježena i dvadesetpeti obljetnica djelovanja sestara u domu za studentice *Marta i Marija* koji se nalazi pod okriljem samostana. U ovoj prigodi euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli predvodio je pomoćni zagrebački biskup mons. Ivan Šaško a za goste, prijatelje zajednice i roditelje djece upriličen je prigodni program i izložba dječjih radova. Prebirući u srcu ove milosne događaje koji nam nose spomen na trajnu Božju prisutnost u životu naše Zajednice, ne možemo ne zastati dirnute veličinom Njegove ljubavi. Tom ljubavlju preobražene hodimo u vjeri da će Gospodin djelo koje je s nama započeo, na slavu svog imena, i dovršiti.

S. Marina Fuštar

Misija u Demokratskoj Republici Kongu

Ima ponekad stvari u našem životu koje nadilaze naša očekivanja, ali i naše razumijevanje. Tek nakon dugo vremena shvatimo: Ma da, to se uistinu dogodilo! I film se počinje odvijati.

Već od prošle godine počele smo govoriti, spremati, pripremati jubilej, pedesetgodišnjicu. I eto, to je vrijeme došlo. Pedeset godina – možda to i nije puno, ali ipak mnogi ih nikad i ne dožive. U usporedbi s trajanjem, s poviješću, sa životom. Naša je pogriješka u tome što smo često uvjereni da je to normalno, da to ide samo od sebe, da smo mi to zaslužili.

Pa onda razmisliš: koliko života, koliko žrtve, koliko neprospavanih noći sačinjava taj život Misije! Taj život, unaprijed Bogu dan, da On od njega napravi ono što Njemu treba, da bude Njemu na slavu a na korist onima koji su potrebni. I, to smo slavili tog dana.

Te davne 1974. godine počela je jedna avantura, jedan put koji ostavlja tragove, koji pokazuje smjer za budućnost. Gospodin se upleo u naše živote uputivši nas u Afriku, u nepoznato, da s Njim pletemo mreže naše sadašnjosti i budućnosti.

Zahvalile smo Njemu koji je bio i ostao vjerni kormilar, koji je znao i u uzburkanim valovima pokazati da je to Njegovo djelo, da je On onaj koji počinje, vodi i usavršava djelo Njemu povjereno. Psalmist moli: “ne zaboravi vinograd kojeg si sam posadio”. I istina je, On ne zaboravlja, iako ponekad, dopuštajući poneka iskušenja, voli provjeriti našu strpljivost, našu predanost Njemu. To malo gorušičino zrno, od tri ili šest sestara, koje je umirući donosilo plodove, danas se pretvorilo i izrasta u lijepo stablo, s krošnjom, granama, plodovima... To nam daje sigurnost da je to Njegovo djelo.

Misa zahvalnica slavljena je u Luhwinji 14. srpnja 2024. Predslavio ju je, kako i dolikuje, otac nadbiskup, mons. François Xavier Maroy. Naravno da je bila prisutna vrhovna predstojnica s. Veronika Verbič i da je, u nazočnosti provincijske predstojnice s. Lidije Bernardice Matijević i provincijske zamjenice s. Marine Fuštar, u ime Družbe primila doživotne zavjete četiriju sestara.

U istoj zahvalnosti, istim zanosom, nekoliko tjedana poslije tri su novakinje položile prve redovničke zavjete, jedna je kandidatkinja ušla u postulaturu a juniorke obnovile svoje zavjete.

Trenutno nas je 39 sestara, od tog 17 juniorki. Imamo dvanaest kandidatkinja koje slijede redovničku formaciju.

Neka je Gospodin slavljen i hvaljen uvijek jer samo On znade i vidi sve i vodi svojom neizmjernom ljubavlju.

S. Mirabilis Višić

Lemontska provincija

Proljeće je kod nas započelo s neobičnim i čudesnim događajima. Iako u Lemontu nije bilo 100% pokrivenosti, doživjeli smo potpunu pomrčinu Sunca koja se dogodila u Sjedinjenim Državama. Mnoge su sestre izašle vani s posebnim naočalama kako bi vidjele “94% tame” koja je prekrila nebo u našem dijelu zemlje. Pomrčina je završila vrlo brzo i ponovit će se tek 23. kolovoza 2044. godine.

Još jedan rijedak događaj bio je dolazak 17-godišnjih kukaca u Illinois i druge dijelove Sjedinjenih Država. Ovi veliki kukci izlaze iz tla svakih 17 godina i pričvršćuju se za debla stabala, prekrivaju šetnice i lete na ljude. Iako su bezopasni, izgledaju zastrašujuće i ispuštaju glasno neugodno zujanje. Ostali su šest tjedana oko našeg samostana i škole, a onda je, iznenada, buka prestala, jer su se tek izlegli kukci povukli u zemlju, da bi se ponovno pojavili tek 2041. Kao franjevke bile smo zadivljene tim čudesnim stvorenjima i zahvalne za sve stvoreno što nas potiče da svoje srce uzdižemo prema Bogu.

U lijepom proljetnom i ljetnom vremenu naš život odvijao se u malim ali značajnim iskustvima. Tijekom večere, održane 23. svibnja u samostanu Mt. Assisi, uručile smo stipendije za pet djevojaka koje pohađaju katoličke srednje škole. Naš fond za stipendije puni se donacijama i mudrim ulaganjima. Nadamo se da ćemo i unaprijed nastaviti davati stipendije djevojkama čije su majke ili bake pohađale našu Mt. Assisi Akademiju. Na ovaj i na druge načine nastavljamo našu tradiciju obrazovanja.

Naš duhovni život obogaćen je raznim iskustvima. Dana 6. travnja imale smo dan trajne formacije s temom “Okupljeni za poslanje”, usmjeren na euharistiju i život zajednice. Otac Art Anderson, OFM, održao je predavanje i slavio euharistiju.

Protekle tri godine biskupi Sjedinjenih Država nastojali su osvijestiti katolike o stvarnoj prisutnosti Isusa u Euharistiji. To su činili promičući euharistijske aktivnosti u svojim biskupijama i župama te u planiranju nacionalnog Euharistijskog kongresa u Indianapolisu, Indiana. U srpnju se u Indianapolisu okupilo više od 60.000 vjernika. Iako nijedna od naših sestara nije mogla prisustvovati, mnoge su od nas sudjelovale na misi bdijenja i euharistijskoj pobožnosti u crkvi Srca Isusova u našem biskupijskom vikarijatu. Sudjelovali su brojni vjernici iz različitih župa i vjerskih skupina. Pridružili su nam se i neki hodočasnici iz New Yorka koji su išli pješice na Euharistijski kongres.

U lipnju smo obilježile 70. obljetnicu redovničkog života s. Marie Goretti Domovich, koja ima 91 godinu. Don Bill DeSalvo slavio je misu u našoj samostanskoj kapeli. U slavlju su sudjelovale sestre, suradnice, članovi obitelji i prijatelji s. Marie Goretti. Naša s. Regina Marie Draznak također se pripremala proslaviti svoj 70. jubilej, ali Bog je imao druge planove. Dana 9. svibnja s. Regina Marie umrla je mirno u prisutnosti svoje nećakinje Margie i njezinog sina Jaya. Došli su iz Pennsylvanije proslaviti njezin 94. rođendan, koji je trebao biti 11. svibnja.

Dana 4. lipnja nekoliko sestara prisustvovalo je sprovodu oca Lawrence Frankovicha, OFM, brata s. Kathryn. Ona nije mogla sudjelovati jer je vezana za bolesnički krevet.

Sestra Therese Ann Quigney i s. Maryann Dosen za blagdan sv. Ante bile su u Chicagu, gdje hrvatski franjevci svake godine slave svetu misu na otvorenom. Sveta misa i slavlje koje je uslijedilo bili su dobro posječeni u veselom franjevačkom ozračju.

Sve sestre naše Provincije primljene su u novicijat i polagale su redovničke zavjete 15. ili 16. kolovoza. Stoga svake godine zajedno obilježavamo te događaje. Ove smo se godine okupile u nedjelju, 11. kolovoza, u zgradi Alvernia Building. Započele smo slavljem Večernje što je pripremila s. Marjorie. Sestra Therese Ann ponudila je kratko razmišljanje o duhovnim nitima koje tvore tkivo novog razdoblja našeg života, potom smo obnovile svoje zavjete. Zajedno smo se družile prisjećajući se tih događaja, uz sladoled i kolačiće.

Hrvatska župa sv. Jeronima u Chicagu svake godine 15. kolovoza procesijom kroz naselje i svečanom svetom misom slavi svetkovinu Velike Gospe. Ove je godine misno slavlje, sa svojim brojnim bivšim župljanima i prijateljima, predslavio fra Jozo Grbeš, OFM. Sudjelovale su i naše s. Maryann i s. Therese Ann. Nakon mise upriličen je tradicionalni hrvatski piknik.

Dana 13. rujna proslavile smo Dan utemeljenja naše Družbe, molitvom Večernje i misom koju je predslavio fra Metod Ogorevc, OFM. Poslije smo se okupile u blagovaonici na večeri. Sestra Therese Ann pročitala je posebne pozdrave sestara iz Kuće matice u Mariboru. Sve smo osjećale duboku zahvalnost i blizinu naših sestara dok su naizmjenično prije euharistije molile za svaku našu provinciju. Primile smo pozdrave i iz drugih naših provincija.

Iako se blagdan Rana sv. Franje slavi 17. rujna, mi smo 15. rujna u samostanu Mt. Assisi obilježile 800. obljetnicu primanja stigmi sv. Franje molitvom za ozdravljenje i mir. Pozvale smo vjernike laike i druge redovničke zajednice da nam se pridruže u molitvi za ozdravljenje,

mir i milost da poput sv. Franje otvorimo svoja srca Gospodinu u zahvalnosti za njegovo trpljenje za nas i za dar ozdravljenja.

Dok smo mi slavile, 15. rujna, s. Jude Marie Naiden, koja je strpljivo trpjela, mirno je preminula. Budući da je poučavala i odgajala mnoge djevojke na Mt. Assisi Akademiji, održali smo dvodnevno bdijenje prije njezina sprovoda 21. rujna. Mnogi su došli odati joj počast. Budući da naša kapelica nije mogla primiti toliko ljudi, a s. Jude Marie ima veliku obitelj i brojne suradnike, morale smo predložiti da svi studenti ne prisustvuju njezinu sprovodu. Stoga je za članove obitelji, prijatelje, posebno za brojne studente s Mt. Assisi, koji nisu mogli biti na sprovodu, 16. studenoga planirana misa zadušnica u dvorani nekadašnje Mt. Assisi Akademije.

Vrijeme brzo prolazi, a mi nastavljamo mnoge aktivnosti unutar zajednice i šire. Služimo na razne načine i živimo iskustvo zajedništva u svakodnevnom životu i u posebnim događajima koje zajedno slavimo. I dok služimo u našem malom dijelu svijeta, sa strahopoštovanjem stojimo pred svemogućim Bogom, koji nas iz dana u dan podsjeća na svoju moć i ljubav prema nama na mnoge uobičajene načine, a ponekad nam daje rijetke i iznenađujuće trenutke poput potpune pomrčine sunca ili invazije 17-godišnjih kukaca.

S. Kathleen Vugrinovich

Mostarska provincija

Naš je svakodnevni život, pojedinačno i zajedno, poput jubilejskog hodočašća koje slijedi mjesta i događaje franjevačkih obljetnica: od Greccia do La Verne i Porcijunkule, od pjesme hvale života i svih stvorenja do pozdrava sestrici smrti... Život u znaku hodočašća *drevnim i novim stazama*, u znaku osobnih i zajedničkih susreta, s Gospodinom i jednih s drugima. Dok u jednim susretima učimo *zastati*, zastati u molitvi i kontemplaciji, u drugima učimo *hoditi*, hoditi u svjedočenju, hoditi ususret drugima... u svemu se, pak, trudimo da nam i zastati i hoditi, i molitva i apostolsko djelovanje, budu u suzvučju.

Svi smo se tijekom godine trudili povremeno zastati, sudjelujući u mjesečnim duhovnim obnovama, duhovnim vježbama... Tu su i naša tradicionalna svibanjska i listopadska zborovanja sestara, odnosno zajedničke duhovne obnove na kojima sudjeluje većina sestara Provincije. Svibanjsko okupljanje upriličeno je u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju. U popodnevnom dijelu duhovne obnove zajednica se okupila na bjelopoljskom posjedu Grubanu gdje su ovoga proljeća postavljene postaje Križnoga puta. Na kamenim pločama preslike su križnoga puta iz samostanske kapele i tekstovi pok. s. Milke Mlakić. U listopadu smo hodočastile u Gospino svetište na Široki Brijeg. Zajednički objed za sve sestre po prvi put pripremljen je u Zavodu Svete obitelji na Puringaju (naselje u Širokom Brijegu).

Desetak dana prije ovu je, za nas novu, kuću i zajednicu pohodio mjesni biskup mons. Petar Palić i predvodio slavlje blagoslova kapele i samostana. Slavlju su uz sestre i svećenike nazočili i djelatnici Zavoda Svete obitelji i Udruge Međunarodno kumstvo djetetu Herceg-Bosne, koja je dosada vodila Zavod.

Razne odgojne skupine početnog odgoja imale su, osim ovih zajedničkih sadržaja, i svoje susrete na provincijskoj i međuprovincijskoj razini: susreti sestara s privremenim zavjetima, susret sestara do deset godina od položenih doživotnih zavjeta, međuprovincijske duhovne vježbe za kandidatice, Susret hrvatske katoličke mladeži u Gospiću na kojem su sudjelovale kandidatice, postulantice, novakinje.

Na razini redovničkih konferencija Bosne i Hercegovine i Hrvatske organizirani su također susreti, duhovni i stručni, za sestre s privremenim zavjetima, za tajnice i ekonomice. Dvadeset i šesti *Redovnički dan u BiH* održan je 7. rujna u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju pod geslom "...da budemo brižni njegovatelji evanđeoskog sjemena..." (Molitva Jubileja 2025.) na kojem je sudjelovalo 240 redovnika i redovnica koji djeluju na području Bosne i Hercegovine.

Mnogo je događaja koji su nas, unatoč velikim žegama, tijekom ljetnih mjeseci okupljali, nadolijevajući ulje u naše svjetiljke i krijepeći naše korake.

Nakon obnove i rekonstrukcije samostana Prečistog Srca Marijina u Zagrebu nadbiskup zagrebački mons. Dražen Kutleša, u zajedništvu s desetak svećenika, slavio je 9. lipnja 2024. sv. misu te blagoslovio novosagrađenu kapelu i posvetio novi oltar. Osim četrdesetak sestara Provincije na slavlju su sudjelovale i sestre franjevke Splitske i Bosansko-hrvatske provincije te sestre drugih družba, susjedi i prijatelji Zajednice.

Na liturgijski spomen sv. Klare Asiške u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju doživotne zavjete položila je s. M. Veronika Cvitković. Euharistijsko slavlje s obredom polaganja zavjeta predvodio je mjesni biskup mons. Petar Palić. Nakon toga je, 31. kolovoza, osam sestara zahvalno proslavilo dijamantni, šest sestara zlatni i jedna sestra srebreni jubilej redovničkoga života. Euharistijsko slavlje predvodio je fra Stanko Mabić uz suslavlje 15 svećenika.

Na Dan utemeljenja Družbe, 13. rujna 2024., u kapeli provincijskog središta u Mostaru dvije sestre juniorke obnovile su privremene redovničke zavjete. Za vrijeme večernje liturgije časova u samostanskoj kapeli sv. Franje u Bijelom Polju upriličen je obred primanja u novicijat triju postulantica naše Provincije te postulantice iz Argentinsko-urugvajске provincije sv. Josipa. Godinu postulature započela je jedna kandidatice, a pet novih djevojaka došlo je u kuću odgoja i započelo godinu kandidature. Na blagdan Rana sv. Franje naša je novakinja s. Anamarija

B
ak
ul
a
o
b
u
kl
a
re
d
o
v
ni
čk
o
o
di
je

lo i položila Prve privremene zavjete.

U nedjelju, 13. listopada 2024., u samostanu “Rane sv. Franje” u Međugorju upriličena je proslava 70. obljetnice redovništva s. Rozarije Radić, jedne ali i jedine od sedam novakinja prvog poslijeratnog novicijata (1954.). Ovom je prigodom proslavljeno i trideset godina osnutka samostana “Rane sv. Franje” (1994.-2024.).

Nastojale smo danomice “izlaziti” izvan samostana, hoditi, služiti. Važnu kariku između molitve, intenzivnog odnosa s Bogom te svjedočenja i služenja ima obrazovanje, stručna osposobljenost sestara. Dok jedne tek započinju razne studije, druge ih uspješno završavaju. Početkom lipnja s. Dominika Anić u Zagrebu je održala demonstraciju psihoterapijske osposobljenosti te time ostvarila zvanje psihoterapeuta realitetne terapije. Dvije su sestre nastavile studij u Rimu i jedna u Augsburgu.

S novom školskom godinom započelo je i redovito održavanje molitveno-odgojnih seminara, jednodnevnih duhovnih obnova za mlade, ali i za druge dobne skupine. Svjedočanstvo života u bratstvu Franjevačke mladeži te svjedočanstvo redovničkog poziva s mladima rado dijele sestre, na poseban način bivše članice Franjevačke mladeži. Seminari posta, molitve i šutnje

duhovni su sadržaji koji uvijek privlače dovoljno sudionika i redovito se održavaju pet-šest puta godišnje.

U organizaciji Vijeća franjevačkih zajednica Hrvatske i Bosne i Hercegovine, u Zagrebu je 10. i 11. listopada 2024. upriličena proslava franjevačkih jubileja pod geslom “Osam stoljeća svjetlo Evanđelja po tebi, Franjo, sav svijet obasjava”. Na susretu su sudjelovali članovi i članice, odgajanici i odgajanice velike franjevačke obitelji, među kojima su, uz provincijsku predstojnicu s. Franku Bagarić i odgojiteljice u početnom odgoju, sudjelovale kandidatice, postulantica, novakinje i juniorke iz naše Provincije. Program proslave sastojao se iz tri dijela: molitvenog bdijenja u crkvi Bezgrješnog Začeca BDM u zagrebačkoj Dubravi, zatim Simpozija o franjevačkim jubilejima na Hrvatskom katoličkom sveučilištu i euharistijskog slavlja u bazilici sv. Antuna na Svetom Duhu koje je predvodio zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša.

I dok se “smjenjuju” franjevačke obljetnice i prigodna slavlja jubilejâ, mi, *hodočasnici nade na putu mira*, na razini Biskupske i redovničke konferencije BiH intenzivno se pripremamo za Svetu godinu i Jubilej posvećenoga života 2025.

S. Magdalena Šarić

Argentinsko-urugvajska provincija

Jedan od snažnijih trenutaka u našoj Provinciji bio je kanonski pohod vrhovne predstojnice s. M. Veronike Verbič. Dana 30. travnja, nakon kanonskog pohoda Provinciji Paragvaj, stigla je u Argentinu, kako bi ovamo provela cijeli mjesec svibanj. Svojom jednostavnošću, toplinom i sestrinstvom spontano je probudila radost i zahvalnost u našim srcima, pobuđujući u nama želju za osvrtom na našu povijest, njezinu dragocjenu kulturnu i vjersku baštinu, koja nas potiče da se prisjetimo sestara koje su nam prethodile. Potaknula nas je da na sadašnjost gledamo kreativno, predano i s nadom da ćemo utrti put kako bi budući naraštaji mogli primiti i čuvati ovo neizmjereno blago koje smo mi dobile i koje nosimo u krhkim glinenim posudama. Zahvalne smo s. Veroniki koja nas je svojom blizinom poticala na slušanje, praćenje i prosvjetljivanje. Bio je to uistinu “Božji prolaz, događaj uskrsa” u svim zajednicama i odgojno-obrazovnim ustanovama. Pratila nas je u kulturnim događanjima, na hodočašćima, u posjetima starosjediocima Nivaclé, na sastancima uprava dviju južnoameričkih provincija i na susretima predstojnica i sestara koje rade u školama. Dijelila je s nama molitvu, klanjanje Presvetom Sakramentu i naš svakodnevni život. Hvala, s. Veronika, što si bila s nama!

Doživjele smo još jedan, za našu Provinciju, značajan trenutak. Dvije provincijske uprave, naša sv. Josipa i ona Svete Obitelji iz Mostara, dogovorile su da naša postulantkinja Celeste Antonela Valdéz provede kanonsku godinu novicijata u Bijelom Polju, zajedno s tri novakinje njihove provincije, te tako ima mogućnost zajedničkog života sa svojim vršnjakinjama. Celeste Antonela otišla je tri mjeseca ranije kako bi se, učeći hrvatski jezik, što bolje pripremila. Dana 13. rujna, na obljetnicu utemeljenja naše Družbe, ušla je u novicijat Mostarske provincije. Najiskrenije zahvaljujemo s. M. Franki Bagarić i njezinu Vijeću što su povoljno odgovorile na molbu naše Provincije.

U mjesecu srpnju u zajednici “Santa Clara” u Laishíju održane su godišnje duhovne vježbe za sestre naše Provincije, pod vodstvom dijecezanskog svećenika Daniela Velázquez, koji je izlagao na temu “Biblija kao povijest spasenja”, tumačeći Evanđelje po Marku i pozivajući na ponovno iščitavanje života, osobne i zajedničke povijesti u svjetlu Božje riječi.

Zajednica i institut “Santa Clara”, Misija Laishí, Formosa, obilježila je 90 godina postojanja. Bio je to dan radosti i zahvalnosti. Prisjetile smo se da su naše sestre započele s djelovanjem 20. rujna 1934., spominjući golem rad koji su razvijale od početka do danas, kako u evangelizaciji tako i u obrazovanju. Bio je to svjetionik znanja i vrijednota u regiji i temeljni stup u zajednici, koji je promicao vrijednosti solidarnosti i poštovanja autohtone kulture. Uz suradnju laika, prijatelja i dobročinitelja, Božjom milošću suočavale su se i prevladavale sve poteškoće. Tih 90 godina života podsjeća nas kako je velika Božja ljubav za sve nas i da je Isus jedini put prema Izvoru vode žive, koja jedina gasi našu žeđ.

Od 21. do 23. kolovoza neki učitelji iz naših obrazovnih ustanova sudjelovali su na susretu franjevačkih učitelja u Córdobi. Cilj susreta bio je ponuditi odgojiteljima mogućnost produblivanja i jačanja franjevačkog identiteta, formirati pastoralne odgojitelje koji su sposobni obogatiti prostore društvene preobrazbe, jedinstvene za svaku odgojnu zajednicu i

njezino okruženje, kao škola u nastajanju. O slavlju 800. obljetnice stigmi svetoga Franje geslo susreta bilo je: “Kao braća liječiti rane”.

S radošću i žarom imali smo razne pripreme i akcije u čast našeg serafskog oca sv. Franje u svim našim zajednicama i školama. Samo ukratko ističemo onu koja se provodi u školi Santa Rosa di Viterbo, na području San Lorenza, gdje su djeca i mladi uz moto “Svi smo mir”, počevši od vrata naše školske zgrade, krenuli u šetnju, prolazeći ulicama grada. Ispunjavali su ih bojama, energijom i nadom, s natpisima u rukama i osmijehom na licima. Ovi veleposlanici mira pozivali su na pravedniji svijet pun ljubavi. Prolazili su pored ostalih katoličkih škola koje su suorganizirale taj događaj i gdje su im se pridružili i ostali učenici. Događaj je kulminirao u podnožju velikog križa na Campo de la Gloria, gdje se nalazilo “Mjesto mira” s gore spomenutim motom, na raznim jezicima i na sve četiri strane svijeta. Pjesmom, molitvom i razmatranjima sudionici su podsjetili na važnost mira i pomirenja u našem društvu. Hod za mir završio je dirljivom molitvom u kojoj su izrazili svoje želje i nade za mirniju budućnost. Osim učenika škola organizatora, ovaj hod pratili su i brojni odrasli.

Što se tiče pastorala u našim odgojno-obrazovnim ustanovama, a s obzirom na zajedništvo dviju Provincija, 14. listopada održan je *online* susret sestara koje rade u školama. Razmijenile su svoja iskustva, koja se odnose na provođenje projekta u institucionalnom obrazovanju u svakoj pokrajini. Obnova za mlade iz Formose održana je u zajednici “Santa Clara” u Laishíju. Pratile su ih sestre: s. M. Isabel Fernández, s. M. Adelaida Ferreyra i s. M. Pabla Ortellado. Zajednička tema bila je “Rast u vjeri”. Molitvom smo pratile da obnova bude plodonosna.

Održane su i misije koje su organizirale s. M. Alejandra Barrera i s. M. Pabla Ortellado sa srednjoškolcima iz instituta “Santa Teresita” u Las Lomitasu, Formosa, uz moto “Složne ruke preko granice”. Mladi su snažno osjetili poziv i poslanje na evangelizaciju. Pripremali su se s oduševljenjem, najprije razmišljajući o riječi evanđelja “Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas” (Iv 20,21). Ovo pastoralno djelovanje služilo je rastu u vjeri i otvaranju srca Bogu kako bi

evanđelje prenosili drugima. U tom iskustvu pratio ih je župnik o. Carlos Hermose, koji im je neprestano pomagao svojom blizinom, molitvom i blagoslovom. Mladi su izjavili da im je to bilo lijepo i obogaćujuće misionarsko iskustvo u životu.

Uz zahvalnost Gospodinu koji podupire evangelizaciju, sve vas pozdravljamo i želimo vam blagoslov!

S. Marta Perna i s. Rosa Vega

Bosansko-hrvatska provincija

Drage sestre! Ove vam retke pišem iz Rwentoba, naše misije u Ugandi gdje se s. Mira Bliznac, zamjenica provincijske predstojnice i ja nalazimo u posjetu našim sestrama. Nebo iznad Afrike je oblačno, čuje se zvuk grmljavine i kiše koja sve jače pada. Upravo smo se vratile iz ženskog zatvora gdje smo bile zajedno sa s. Katom Karadža, koja redovito jednom mjesečno obilazi zatvorenice i s njima zajedno moli i razmatra Božju riječ. Bilo je uistinu dirljivo vidjeti njihovu radost i suze, zajedno s njima moliti, pjevati i plesati. Mnoge od njih su nepravedno zatvorene, a neke od njih imaju i malenu djecu. Dirljivi su i potresni bili i mnogi drugi prizori koje smo mogle vidjeti. Puno je patnje, ali i zahvalnosti, puno boli, ali i radosti, puno siromaštva, ali i tolikog bogatstva. Dječje oči i njihovi osmijesi najljepše je od svega što sam mogla vidjeti, posebno sjaj koji se javi kada im pružiš samo jedan bombon. Čini se kao da si im dao cijeli svijet! Kroz ovo malo vremena u Africi toliko toga darovano nam je vidjeti i doživjeti: kako se slavi Bog, kako se raduje malenim stvarima, kako biti zahvalan i ponizan, kako se pjeva i pleše unatoč nevoljama, kako se nosi vlastiti križ...

Od našeg posljednjeg javljanja i mi smo imale puno razloga za slavlje, za radost i zahvalnost. U nedjelju 4. kolovoza 2024., svečanim euharistijskim slavljem proslavile smo 50. obljetnicu života i djelovanja naših sestara u župnoj zajednici St. Maria Thalkirchen u Münchenu na kojoj su, uz sestre ove zajednice, nazočile s. Željka Dramac, provincijska predstojnica, s. Kristina Marijanović, provincijska savjetnica, i s. Lidija Jurišić, provincijska ekonoma. Budući da ove godine zatvaramo ovu podružnicu, bila je to ujedno i prigoda da se sestre oproste od župljana ove župe.

I ove godine obilježile smo jubileje naših sestara. Zlatni jubilej proslavile su s. Ana Antolović, s. Slavica Jovanović, s. Jela Marijić, s. Ivanka Guberac, s. Ljubica Volić, s. Ana Jeleč, s. Nevenka Palavra i s. Kata Rukavina. Svečano euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli Sv. Josipa u Tučepima predslavio je fra Anđelko Domazet koji je ujedno, uz s. Lidiju Jurišić, predvodio duhovnu obnovu za sestre.

Dvadeset petu obljetnicu redovničkog života ove godine proslavile su tri sestre naše Provincije: s. Matea Subašić, s. Miljana Marušić i s. Jelena Antolović. Pripravu za slavlje svoga jubileja započele su hodočašćem u Asiz od 8. do 12. kolovoza, a nastavile su u našem samostanu Preobraženja Gospodinova u Varešu. Euharistijsko slavlje 16. kolovoza 2024. godine predslavio je fra Miro Jelečević, profesor na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu.

Nakon godine novicijata u Bijelom Polju, u Mostarskoj provinciji, prve zavjete položila je s. Ivana Džeko. Radostan je ovo događaj za nas. Svečano euharistijsko slavlje 15. rujna 2024. u kapeli Prečistog Srca Marijina, u provincijalnoj kući na Bjelavama u Sarajevu predslavio je fra Josip Jozić, dekan Franjevačke teologije u Sarajevu. Naše dvije sestre juniorke – s. Antonija Klišanin i s. Rahela Mihaljević – u svojim su zajednicama, u Livnu i u Kloštru Ivaniću, obnovile zavjete.

Slaveći velike franjevačke obljetnice: 800 godina prvih jaslca sv. Franje u Grecciu, Potvrđenog pravila sv. Franje u Fonte Colombu, Rana sv. Franje na La Verni i Pjesme stvorova u La Foresti, nekoliko sestara od 8. do 12. kolovoza hodočašćem u Asiz slavile su 60, 50, 25 i 10 godina redovničkog života. Pridružilo im se još nekoliko sestara koje su izrazile želju hodočastiti u Asiz, ukupno ih je bilo 30.

Na blagdan sv. Klare Asiške, 11. kolovoza 2024., u našoj zajednici u Rwentobu blagoslovljeno je gradilište Osnovne škole Sv. Klare. Ovih dana s. Mira i ja mogle smo se uvjeriti kako škola brzo raste, na radost svih nas, a napose stanovnika ovog mjesta u kojem je još uvijek toliko djece koja nemaju mogućnost pohađati niti osnovnu školu.

Mnogo je i drugih događanja bilo kroz proteklih nekoliko mjeseci: molitvenih susreta, susreta za djevojke, seminara, redovničkih dana u Bosni i Hercegovini i Hrvatskoj... Bogu smo zahvalne za svaki trenutak, za sve što nam daje, za radost i ljepotu zajedništva, za svaku pojedinu sestru, za snagu koju još uvijek imamo, ali jednako tako za patnju, bolest i nemoć u kojoj možemo iskusiti Njegovu blizinu. U godini rana sv. Franje zahvaljujemo Bogu za svaku ranu po kojoj nas čini sličnima sebi, po kojima nas preobražava i mijenja da postanemo više Njegove.

Završavam ovo javljanje radujući se zrakama sunca koje se nakon obilne kiše probijaju do moje sobe. Neka svaku od nas obasja Božja milost i daruje nam snagu za dane kad se nad nama nadviju tamni oblaci.

Mir i dobro!

S. Ivana Pavla Dominković

Paragvajska provincija

Od 9. do 11. srpnja Redovnička konferencija Paragvaja, u svom 65. nacionalnom tjednu održanom u Terezijanskom kolegiju, okupila je članove različitih ustanova posvećenog života i družba apostolskog života u zemlji, s geslom “Posvećeni život, svjedočanstvo nade u zajedništvu”. Tijekom susreta razmišljalo se o redovničkom misionarskom pozivu kroz niz predavanja, seminara i trenutaka za razmišljanje, osmišljenih da odgovore na sadašnje i buduće izazove posvećenog života u Paragvaju. Ove je godine bila prisutna s. Maricarmen Bracamontes OSB, Meksikanka koja je dio tima teologa konzultanata Predsjedništva Redovničke konfederacije Latinske Amerike i Kariba. Cilj Nacionalnog tjedna bio je ojačati zajedništvo i obnoviti nadu, njegujući trajni odgoj kao stil života i jačajući mističnost skrbi i dobrog postupanja. Na susretu je sudjelovalo nekoliko sestara iz naše Provincije.

Nakon kanonskog pohoda vrhovne predstojnice s. M. Veronike Verbič, južnoameričke provincije su, u kontekstu novog preustroja, odlučile započeti proces ujedinjenja. U tu su se svrhu provincijske uprave sastale u dva navrata u gradu Formosa, Argentina i u Asunciónu, Paragvaj, kao i na *online* susretima za trajnu formaciju, s ciljem boljeg upoznavanja života i poslanja obje Provincije. Nastojimo čuti iskustva drugih redovničkih zajednica koje su već ostvarile ujedinjenje. U svim zajednicama molimo molitvu M. Margarite Pucher, Presvetom Srcu Isusovu, u koje je ona položila svoje puno pouzdanje. Uz pomoć Duha Svetoga nastojimo dobro razlučiti kako nastaviti odgovarati Bogu i Crkvi karizmom Školskih sestara franjevaka Krista Kralja.

U Paragvaju su mladi redovnici organizirani pod imenom REJOP (Mladi redovnici Paragvaja), kojim trenutno upravlja s. Katia Nazaret Osorio, naša sestra juniorka.

O svom iskustvu nam svjedoči: “REJOP je za mene bio prostor dubokog rasta, gdje sam naučila sazrijevati u suradnji, odgovornosti i velikodušnoj predanosti. Ova mi služba omogućuje da dijelim put s braćom i sestrama koji s vjerodostojnom zauzetošću nastoje u potpunosti živjeti

svoje posvećenje. Tu nalazim raznoliku zajednicu koja obogaćuje moj način viđenja vjerskog života, ne samo nacionalno, već i u kontekstu Latinske Amerike i Kariba. Uči me da se poziv na služenje živi u bratstvu, hodajući zajedno i prateći jedni druge. Pratlja redovničke zajednice pomaže mi živjeti s ljubavlju i velikodušnim predanjem ovu obvezu koju mi Gospodin povjerava.”

U mjesecu listopadu, koji je posvećen molitvi krunice i misijama, a u kojem se slavi i sv. Franjo

Asiški, našim je odgojno-obrazovnim ustanovama posvećena posebna pozornost, sukladno godini posvećenoj molitvi. Jednako tako, u gradu Pedro Juan Caballero održana je tradicionalna izložba na kojoj su različite zajednice mladima predstavile put nasljedovanja Krista u redovničkom životu. Redovnice zajednice Santa María degli Angeli također su iznijele prijedlog kandidatima za krizmu Vikarijata Santo Domingo de Guzmán, u mjestu Paso Barreto-Concepción. Tom prigodom na dar su donijeli sliku sv. Franje Asiškoga, kojega su mladima predstavili kao uzor za ostvarenje onoga što Bog želi za svakoga od njih.

S. Eva Arévalo

Coronel

Rimska delegatura

Mi smo mala zajednica pa nema puno značajnih događanja.

Krajem travnja ispratili smo na vječni počinak s. Zorislavu Miličević, predstojnicu zajednice na Farnesini. Bile smo jako zatečene njezinom iznenadnom teškom bolešću i preranom smrću. Sestra Zorislava bila je voljena i u bolesti brižno njegovana, okružena pažnjom svojih sestara i najbližih članova obitelji.

Za Dan Regije, sredinom svibnja, imale smo duhovnu obnovu, a sljedeći dan skupina sestara posjetila je četiri svetišta – Valle Santa – mjesta duhovnosti, smještena na golim stijenama, među ulicama rijetke ljepote i nekontaminiranih i tihih šuma, uzduž prirodne staze neizmjerne draži koje očaravaju i osvajaju.

Budući da se slavi osamsto godina Pravila sv. Franje, smatrale smo prikladnim vratiti se na izvore, odnosno na mjesto gdje je Franjo napisao svoje posljednje Pravilo, Fonte Colombo, nazvan Franjevački Sinaj. Sudjelovale smo u svečanom liturgijskom slavlju i molile u Sacro Speco i na mjestu događaja dramatičnog zahvata na Franjinim očima. Iste, 1223. godine, sv. Franjo napravio je prvi prikaz Rođenja u Grecciu, koji se naziva Franjevački Betlehem. Dugo smo zastale u molitvi u kapelici Jaslica koje su u toj prvoj izvedbi ugostile Malog Isusa. Nakon skromnog ručka, ali u veselju i sestrinstvu, otišle smo u svetište Samostana sv. Jakova ili Svetište Poggio Bustone, uronjene u tišinu prirode, gdje ljepota planina ulijeva produhovljeno ozračje, iznimnog spokoja, mira, odnosno života u jednom od najmističnijih krajolika. Ondje je Gospodin oprostio sve Franjine grijeha i predskazao mu da će njegova poruka postati velika. Slijedeći izazovan put, odvažnije i mlađe od nas, stigle su do Sacro Speco gdje se Svetac povlačio na molitvu. Na kraju smo posjetile svetište Santa Maria della Foresta, poznato po “čudu vina”. Ondje je Franjo napisao poznatu *Pjesmu stvorova*. Bio je to dan pun emocija, duhovnosti, sestrinstva i međusobnog upoznavanja.

Dana 8. lipnja 2024. sve sestre Rimske regije okupile su se na Skupštini u zajednici na Farnesini. Bio je to srdačan i sestrički susret. Skupštinom je predsjedala s. Veronika Verbič, vrhovna predstojnica. Prisutna je bila također s. Maria Angélica Medina, vrhovna savjetnica. Ponovno smo pročitale Statut Delegature koji smo prethodno priredile zajedno sa s. Veronikom i s. Maria Angélica, kojima od srca zahvaljujemo, a potom smo izglasale Statut. U poslijepodnevnim satima izabrale smo kandidatkinje za predstojnicu Delegature i njezine savjetnice. Skupština je završila euharistijskim slavljem.

Nakon toga s. Veronika Verbič, vrhovna predstojnica, uz suglasnost svoga Vijeća imenovala je novu upravu Delegature: s. Luciju Vrdoljak Colo, predstojnicu Delegature, i savjetnice s. Ružu Jukić i s. Vjekoslavu Naranča .

Dana 8. rujna 2024. u zajednici na Farnesini službeno smo i svečano obilježile ukidanje Rimske regije i utemeljenje Rimske delegature Bezgrešnog Začeca. Vrhovna je predstojnica pročitala dekret i predala ga predstojnici Delegature. Bilo je prisutno cijelo Vrhovno vijeće zajedno sa sestrama Rimske delegature.

Istog dana s. Zdenka Tomić proslavila je 60 godina redovničkog života. Zajedno sa s. Zdenkom zahvalile smo Gospodinu za dar njezina života i djelovanja u našoj Družbi. Bio je to vrlo svečan dan sa srdačnim sudjelovanjem sestara. Radosno smo podijelile sestrinski agape.

Naša je škola započela s manje polaznika i s puno briga.

Pripremamo se za Jubilej. Cijeli je Rim jedno gradilište. Također se duhovno pripremamo molitvom i sudjelovanjem na raznim susretima koje organizira Rimski vikarijat. Nadam se da ću vas sve vidjeti u Vječnom gradu.

S. Anna Maria Jurić

ŽIVOT – POSLANJE - SVJEDOČENJE

U rubrici predstavljamo kratki povijesni prikaz i djelovanje škole Presvetog Srca Isusova u Rimu (Rimska delegatura)

Godine 1962. vrhovna predstojnica M. M. Terezija Vidan, nakon dugog promišljanja sa svojim Vijećem, odlučila je odjelotvoriti karizmu naše Družbe u Rimu, odnosno otvoriti odgojno-obrazovnu djelatnost. Zadatak otvaranja škole povjeren je s. M. Celini Sarić.

U rujnu 1962. godine otvoren je privatni dječji vrtić s 12 upisane djece. Sljedeće godine, 1963., uz odobrenje Rimskog vikarijata i Školskog inspektorata općine Rim, dječji vrtić službeno je otvoren sa 40 upisanih učenika. Od tada je dječji vrtić nastavio svoj redoviti rad bez ikakvih prekida s učionicama punim učenika, često godišnje više od stotinu u tri odjeljenja. Tada su u rimskoj četvrti Ponte Milvio živjele mlade obitelji, pa djece nije nedostajalo.

Kako su godine prolazile javljali su se različiti društveni problemi i poteškoće, a iznad svega problem demografskih promjena u susjedstvu koji nas je doveo do toga da smo morale zastati i donijeti drastičnu odluku: zatvaranje.

U 62 godine djelovanja dječjeg vrtića, 14 sestara učiteljica surađivalo je s radošću i predanošću, darujući svoje sposobnosti i svoje intelektualne i duhovne snage. Neke od njih postigle su puninu života u vječnosti, a većina ih još slavi Gospodina što su doživjele duboku starost.

S obzirom na socijalnu situaciju, starenje stanovništva u naselju i starosnu dob nastavnog osoblja, krajem lipnja 2024. vrtić je zatvoren za jednu školsku godinu i nastaviti će s radom, nadamo se, u Svetoj godini 2025./2026.

Godinu dana nedostajat će nam radosni glasovi djece i njihovo trčanje po našem prekrasnom vrtu i bez sumnje osjećat ćemo nostalgiju za njima.

Posljednjih su godina sestre Rimske regije puno razmišljale i promišljale o tome kako nastaviti sa školskim obrazovanjem u školi Presvetog Srca Isusova jer su snage oslabile, a učenika je sve manje. Škola je privatna i dvojezična, školska zgrada je u dobrom stanju. Postoji mogućnost da njom upravlja jedna katolička udruga voljna nastaviti aktivnost. Naime, naše sestre kontaktirale su zainteresirane osobe za nastavak školskih aktivnosti u našoj zgradi.

U mjesecu ožujku predstavili su se odgovorni iz škole „Anna Micheli“ da su spremni preuzeti vodstvo naše škole. Sestre su upriličile sastanak na kojem su se novi voditelji roditeljima predstavili svoj program i plan rada. Bila je to vrlo korisna i intenzivna večer s razmjenom informacija, pitanja i odgovora koji su bili važni za sve. Bila je to prilika za međusobno upoznavanje. Očekuje se da će se u budućnosti situacija promijeniti na dobro i da će škola, uz

Božju pomoć, nastaviti s radom pod novom upravom i s većim entuzijazmom.

Na kraju školske godine slavljen je misa zahvalnica za sve dobro koje su proteklih godina učinili svi suradnici na upravnom i nastavnom području. Euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup mons. Piero Coccia u zajedništvu s učiteljima i svim djelatnicima škole te roditeljima učenika. Učenici su sudjelovali svojim zdušnim pjevanjem.

Potpomognute novim vodstvom u ljetnim mjesecima školske aktivnosti su nastavljene u ljetnom kampu, s velikim zanimanjem i zapaženim sudjelovanjem.

Unatoč promjeni, uz Božju pomoć, školske aktivnosti se nastavljaju. Također školska godina 2024/2025 započela je sa svetom misom, koju je predvodio don Rezo del Vecchio, župnik Župe Gran Madre di Dio. Živimo u nadi da će se sljedeće godine broj učenika povećati i da će škola nastaviti rad normalnim tijekom. Sestre molitvom prate školski rad i pomažu prema potrebi.

S. Celina Sarić

Ljetni

kamp

2024

